

☆ סל תרבות

נירית בלייר, 41, נשואה + 2, גרה בקריית־אונו.
עו"ד, מנכ"לית התנועה לחופש המידע

01 זיכרון ילדות תרבותי. בגיל שש, פחות או יותר, אמי לקחה אותי בפעם הראשונה להצגה "אמיתית" – שלמה המלך ושלמי הסנדלר עם אילי גורליצקי. אני זוכרת את תחושת הפלא שהכול קרוב ומתרחש על הבמה. בטח ישבתי בשורה חמישית, אולי אפילו קרוב יותר, והרגשתי חלק מהאווירה, הצלילים והרגשות של הדמויות על הבמה.

02 דמות שמעניקה לך השראה. שולמית אלוני ופרופ' ישעיהו ליבוביץ, את האחרון אפילו פגשתי כשהגיע לדבר בתיכון שלמדתי בו בחולון. יש בשניהם אמת פנימית בוערת שהובילה אותם בחייהם והייתה המצפן שלהם. שולמית אלוני גם מייצגת עבורי דמות של אישה שהצליחה על אף הדומיננטיות הגברית במקצוע שבחרה בו.

03 יוצר אהוב במיוחד. הסופר מאיר שלו, ש"שתיים דובים" שלו הוא מבחינתי יצירת מופת של השפה העברית. היו לי שני עותקים של הספר, ומרוב התלהבות המלצתי והשאלתי אותו לכל דורשת ונשארת ללא עותק משלי. אני גם אהבת להקשיב לאיימי ווינהאוס, וכשגרנו בניו־יורק גיליתי את מתיסיהו. הבסיס תמיד חוזר לדילן כי איך אפשר בלי, לביטלס שהיו פסקול בית הספר היסודי שלי, ולפינק פלויד שהיו הסאונד שליווה את נעוריי.

04 עם מי היית רוצה לשבת לכוס קפה? בימים אלו, הכי הייתי רוצה לשבת עם בעלי, גם בלי קפה. זה אולי נשמע הכי טריוויאלי, אבל שנינו עובדים די הרבה ורק תנו לנו זמן לשבת ולדבר. הוא החבר הכי טוב שלי, האדם שמבינ אותי הכי טוב, עם קו מחשבה מקורי ושונה משלי. אני אוהבת להיוועץ בו ולקבל נקודת מבט שונה לחלוטין וחומר למחשבה.

05 מי מצחיק אותך? לואי סייקיי, כשהוא לא נסחף עם הגסויות שלו. הבנות שלי מצליחות להצחיק אותי מדי יום ביומו. אני מתגעגעת גם לחמישייה הקאמרית, למה הם לא חוזרים? נראה לי שעדיין יש המון על מה לצחוק פה ושהם עושים את זה הכי טוב מכולם.

06 נוף שפותח לך את הלב. טבע בשיא עוצמתו. אם זה המדבר מלוא העין או בתוך יער עבות – טבע ללא סממן אנושי מרגיע אותי. לשבת מול הים ולראות כחול עד קצה האופק, עם ריח של גלים ומלח, זו חוויה מדיטטיבית. אנחנו משתדלים לטייל כמה שיותר, לשקוע בטבע ולנקות את הראש, וכן, לאהוב את הארץ הזו גם דרך הרגליים.

07 תמונה על הקיר שלך. בתור ילדה אהבתי את רנה מגריט, אבל כשגדלתי הרגשתי פתאום שהוא בנאלי ואפילו קלישאתי. ובכל זאת, ציור אחד שלו היה תלוי לי במשרד שנים והלך איתי ממשרד למשרד עד שנעלם באחד המעברים. הציור "זו אינה מקטרת" הזכיר לי שדברים אינם תמיד מה שהם נראים, שרושם ראשוני אינו תמיד נכון. היום הייתי שמחה לפורטרט של פרידה קאלו; קוסם לי השילוב של אמנות, דעתנות, ניצחון הרוח על הגוף, העוצמה, העצמאות הבלתי מתפשרת. החיים שלה מרתקים בעיניי.

08 מאכל שאת לא יכולה לעמוד בפניו. כמעט כל מאכל שמישהו אחר מכין בשבילי ואני לא צריכה לבשל. אני אוהבת לבשל, בצעירותי למדתי בבית ספר לשפים מתוך אהבת הבישול, למדתי תזונה אינטגרטיבית בניו־יורק, ועדיין – הושיבו אותי לשולחן והגישו לי אוכל שלא עמלתי עליו ואהיה מאושרת.